

paa sædvanlig Maade. Et hertil figtende Undringsforslag er sikket under Nr. 46. — Besættelsen under Nr. 47 er simpelthen en Konsekvens af, hvad der er vedtaget paa Finantsloven. — Nr. 48 har jeg ingen Bemærkninger til.

Ved Siden af de positive Forslag, der saaledes ere stillede, er der enkelte Punkter paa Lillægsbevillingslovsforslaget, som have været under Forhandling i Udvalget, men som enten endnu ikke ere naaede til Indstilling, eller om hvilke Udvalget ikke har fundet det rigtigst at gjøre positive Indstillinger. — Dette gjælder for det Første Østersregaleet, om hvilket Forhandlingerne ikke ved Betænkningens Afgivelse vare førte saa vidt frem, at Udvalget kunde naae til en Indstilling. Dette Spørgsmaal vil saaledes være forbeholdt 3die Behandling. — Noget lignende gjælder om en anden Post vedrørende Indenrigsministeriet under § 7 Nr. 7, en Post paa 6,000 Kr., der er en Overstridelse af det til Forsøg paa Sæmeieriets Omraade som til sammenlignende Forsøg paa andre Meierisystemer bevilgede Beløb. Udvalget har været enig om, at denne Overstridelse i og for sig var lidet heldig, hvorved man imidlertid paa ingen Maade har tænkt paa at underkjenne den Mandts Fortjeneste, som her er Tale om, idet man tværtimod fuldt ud anerkjender den Vær, hvormed han har søgt at fremme de paagjældende Forsøg. Regtelsen er derfor rettet udelukkende til den meget ærede Indenrigsminister, og er alene grundet i finanspolitiske og konstitutionelle Hensyn. — Der er endnu for den meget ærede Kirkeministers Vedkommende et Punkt, som jeg skal tillade mig at henlede hans Opmærksomhed paa. Det vedrører de saakaldte Børnehjem. Det er et Formaal, som Folkethinget har en særegen Opfordring til at tage sig af; thi alle de Understøttelser, der ere opførte paa Finantsloven til de saakaldte Børnehjem — jeg sagde alle, men i alt Fald er det den aldeles overveiende Del deraf — er fremkommet efter Initiativ her fra Folkethinget og særlig fra Folkethingets Finantsudvalg. Det Formaal, som er søgt fremmet gennem disse Børnehjem, har altid været omfattet her fra Folkethinget med særlig Fortjærlighed. Jeg erindrer, at navnlig det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen), som jeg ser ikke er tilstede her idag, under en Forhandling i den Anledning har omtalt disse Børnehjem som en af de smukkeste Frugter, som Humaniteten havde sat. Imidlertid er der med Hensyn til den Maade, hvorpaa disse Bevillinger synes at være benyttede i Pragis, ikke saa Betænkneligheder, der have gjort sig gjældende. Det synes nemlig, som disse Bevillinger enkelte Steder blive benyttede saaledes, at de egentlig ikke fremme noget humant Niemed, men kun faae Betydning som en Lettelse for det paagjældende Fattigvæsen i de Byrder, som med Rette paa

det overfor uforsørgede Børn, som maatte paa-hvile Kommunens Forsorg. Dette er jo ganske vist ikke Meningen med disse Bevillinger. Meningen hermed maatte jo være at støtte netop de humane Bestræbelser, som dels fra Private og dels fra Kommuner med Opoffelse fra disses Side blive gjorte til dette Formaalets Fyldestgjærelse, og forsaavidt Bevillingerne fremdeles maatte tilfredsstille disse Niemed, tvivler jeg ikke om, at der ogsaa i Finantsudvalget vil være en vedvarende Beredvillighed til fremdeles at støtte dette Formaal. Ser man imidlertid paa det Skema, som Udvalget har udbraget af forskjellige Oplysninger, som ere tilstillede det fra den meget ærede Kirkeminister, vil det vise sig, at der er adskillige af disse Børnehjem, hvor Børnene saa godt som udelukkende henhøre til Fattigvæsenet, og hvor Fattigvæsenet i vedkommende Kommune altsaa ligefrem lukrerer Statistiskud som en Sættelse i vedkommende Kommunes Byrder. Jeg tror ogsaa, at hvis disse Bevillinger skulle komme til deres fulde Nytte, vil det være nødvendigt, at der bliver draget noget mere almindelige Principer for disse Anstalters Virksomhed. Jeg tror saaledes, at det meget kan betvivles, om det i og for sig er hensigtsmæssigt, at Børnehjemmene tillige ere Skoler. For et enkelt Børnehjem er det klart, at dette paalægger Børnehjemmet en Udgift, som er ganske ufornøden, idet Børnene meget vel kunne søge den almindelige Almueskole. Der er en enkelt Anstalt, som først er kommen op ved Finantslovsforslaget for dette Aar, som slet ikke er noget Børnehjem, forsaavidt vedkommende Børn ikke have Hjem paa Anstalten, det er ren Skole og den hører altsaa egentlig slet ikke hen under denne Konto. Dermed vil jeg ikke have sagt, at det Christianshavnske Institut ikke i og for sig kunde egne sig til Understøttelse, men kun, at det i alt Fald ikke kan ske paa denne Konto. En anden Ting, som i Forbindelse hermed vistnok vilde være at tage under Overveelse, er Forholdet mellem Forældre og deres uægte Børn. En stor Del af de Børn, der her bliver Tale om, en stor Del af de Børn, der overhovedet ere henvisne til Fattigvæsenets Forsorg, er sikkert uægte Børn. Det er i Virkeligheden en Sag, som ikke nærmest vedkommer den høitærede Kirkeminister, den vilde henhøre under den meget ærede Justitsministers Forsorg; men jeg tror, at vor Lovgivning paa dette Omraade med Hensyn til Forholdet mellem Forældre og uægte Børn er meget mangelfuld, og jeg tror navnlig, at den Fordeling af Byrden, som vor Lovgivning anordner mellem Forældre, er høist ubillig imod Moderen. Jeg tror, der vilde være meget god Grund til, om vi paa dette Punkt maatte faae en Reform, som gjorde Faderens Stilling til hans uægte Børn noget mere søkelig for ham. Saaledes som Stillingen endnu er i Samfundet, at Faderens Erhvervsvirksomhed er mange Gange større end Mo-